

20.
Kappi

Hengellistä

Wirtta,

Ensimmäinen:

Oh palaja mun sieluisen, ic.

Toinen.

Gun wiſas neuvos Jumala, ic.

T U R U S S I 1801.

ändättyt Mag. J. C. Grenckellin työpöytä.

1801
Vertrieb

Vertrieb
in allen Buchhandlungen
und bei den Buchhändlern
in allen Städten
und Dörfern

1801
Vertrieb

Elävästä synnin tunnosta niinkuin yhden
oikian Rippi-lapsen pääomaisuudesta.

B. k. Nyt on meil HERran Sabbathi 2c.

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, Paimenes tygd
JEsuren!, Lähd Jsan armoo kiittämän,
Hyöwin kävi sull tänäpä.

v. 2. Kost' tundos haawas parattin, syn-
nit wiell' andex annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JEsures sua lohduta.

v. 3. Se fuuri steluin sairaus, Ja duo-
mion pelwon angarus, Pakeni, JEsu! ajall
täll, Kost' oikein muistin anstos pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä, Kyll' oli
HERran edesä, Mut' hän mun sulast armost
wiell, Johdatta tahdoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JEsu Ehriste armahda, Kuing
sielu luonnon tilasa, On orppi armost Ja-
malan, Sen olen ihe hawait saan.

v. 6. Niin muinaisina aikoina, Kost'
olin synnin fangina, Mä ripilt' käwin usein
kans, Mut' orjan pelwos kokonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta, Eng' u-
stkon sulaisuudesta, Mä olin ripild' päästjän,
Paljot' pahemb kuin mendjän.

v. 8.

v. 8. Kost turmellusen hawaigin, Syn-
nin suuren registerin, Kas silloin apu kallig-
tul', Mä ekein HERRaa itku suull.

v. 9. Bihocett Jumal Taimasa, Haa-
woitet tundo waikia, Mond' syndi ruusun kar-
waista, Mun tahdoit perät upotta.

v. 10. Kost kampaillin wiel edespäin, Pa-
rannusen pääl työtä tein, Niin sielun halais
ripill menn', Pois kieldä elon endisen.

v. 11. Mut ei wiel tässä tilasa, Ol' sie-
tull yhtän wahwutta: Hän luull ett oma wah-
mistus Ol parannusen omaisuus.

v. 12. Kost kaitti tiloi koetin, Niin
armon walos hawaigin, Bihdoin JESuksen
Haawoisa Mutuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tulli mua Jumala, Täällä
merkilisell ajalla, Nyt päästi päiwä tarjon on,
Ah JESus tundo walaiskon.

v. 14. Tule! Ah tule JESuinen! Ehk o-
len suuri syndinen, Ja minust armon lapsi
tee, Mut oikein kännen ripille.

v. 15. Se rippilaps on oikia, Ja tosin
HERRan laumasta, Jong sydän rakkaudesta,
JESuksen perän halasa.

v. 16. Oi katumainen syndinen, Hala-
sentähden ripill menn', Ett sielun kuorma kewe-
nis, Jota hän lända kynnellis.

v. 17. Sydän se huuta laupiut, Ja sie-
lu halaa woimaa witt, Ett tulewaisis tuskisa,
Wois lujast henges sotia.

v. 18.

v. 18. Ja ehi sitt ain edespäin, Jumalan
waldakundaa näin, Ja jokapäivän pa-
rannus, On hänen hymä elons uus.

v. 19. Se kuin nyt JEsust halaja, Ja
hänen päällens rakenda, Sill wahwall aikos
misella, Ett hartast mielest parata,

v. 20. Hän saa myös HERNan armosta
Nähd' uuden woiman ilolla, Ja wiseyn andex
saamisest, Ett hän on HERaan yhdistett.

v. 21. Viel hengen todistuyella, Tai
synnin päästö luktan, Rak' näin yr wieras
katuwa, Myös syndins ripis andex saa.

v. 22. Kaikk' synnit HERNan kirjasta
Nois pyhitän näin armosa, Ett ikän enä
muisteta, Jumalan edes Taimasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimen saa,
Jong JEsus kirjaans kirjoitta, Tämä on voitett
lammas meil, Jong' satan ryöväis laitumeld'.

v. 24. Tain kaldaifesta muutorest, Ja
sielust plös heränest, Kaikk' Taiman pyhät
riemuike Ja ilo laulu weisaile.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon
tunnon salaisutt, Kuin JEsuses sitt nauttan,
Kost luondo armox muutetan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Et
yhten hetken nautiken, JEsuses ilon suurem-
man, Kuin mailm' taidais uskolan.

v. 27. Natumattomat sydämet, Jotk ei
oll vielä palonnet, Ei osaa saa täst ilosta,
Waan pettä igens luulosa.

v. 28.

v. 28. O JESU! Juban Leijona, Pa-
rann' miel' syynist' sairaita, Taitvallist' Ihsä
rukoile, Ettei hän meitä hyljälle.

v. 29. Tee työtä JESU sieluin päällä, Ja
wuodat henges öljy täällä, Gens teet, O JESU
suloinen! Mitäst' mä heikko epäilen.

Toinen,

Marian Ilmestys Päivän Weisu.

W. k. O JESU Christ! kuin luondom' sait ec.

v. 1.

Sun wllisäs neuvos Jumala, Mun sielun
lauta: Kost' istun luollon warjosa, Niin
siinä armost totta, Tuotit meil' hyvän sanon-
man, Josa sitis Edeswastajan, JESUS Mari-
an kohdus.

v. 2. Tain hyvän sanan saattaja, Ga-
briel Engeli oli, Kun lähetettiin Taitwasta,
Ja Nazarethin tulli, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon läitösta, Ja hengellisest rauhast.

v. 3. Hän puhui Taiman tawalla, Myös
armon waltkemista, O! älä pelkä Maria,
Sä armon suuren löysit, JESUS mailman
Mesias, Sen Pyhän Hengen avulla, Tändä
pän sitis sius.

v. 4. O mikä ilo Taimahas, mahdot-
oll' siinä päivän, Kost' Dawidin Huonen Kus-
ningas, Nyt kuului edes käyvä, Taimat sa-
notan iloinnan, Niin myös jokaisen sydämen,
Kun HERRA uskos odett.

v. 5.

v. 5. Sen vanhan Testamentin yön
Täi kirkkas koitto walais, Ja maahan teloitt
pirun työn, Mond harrast sydänd' awais,
Armon lupaurii tutkiman, Jos JEsus est on
ennustan Siin vanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on odottan, Ett
nähdä tämän päivän, Mond Monarchi kans
halajan, Tain ilo-ajan perään, Kost JEsus
sillis lihasa, Ja poltto-uhri seisahda, Waan
ei he sitä saane.

v. 7. Meill lopun ajan asuwill, On lii-
ton arkti awett, Ja JEsus saarnais syndisill'
Ja teki ihmet monell, Mut JEsus tietä sydä-
met, Kuing he on HERRaa kiittänet, Sen kal-
lin walon edest.

v. 8. Lain Pyhä Herges minulle Ruin
akat muistutaisi, Mun parannusen retkelle,
Ett en mä horiataisi, Lain armos itken; pehut-
tan Ja hengellistä laiskuttan, Aut weres armo
terjän.

v. 9. Ihmisen oma sydän on, Se suu-
rin wäkrä Propheta, Niill jott' on tull syn-
dins rundothon. Koet usein, ovetta, Kuing' sye-
dän pyytä seurata, Tätä katowaist mailma,
Eikbst meill sy ol' itke.

v. 10. Sydämen kylmäkkoisuus, On se-
ta henge vastaan; Ja luonnon wastahakoisuus,
Jong ylise itke mahdan, Aut ettän रुपen tä-
näpä, Sun tahtos jälken elämän, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt' HERRaa nitrudest, On
Salomonin neuwo, Aut huuta JEsust lapsu-
dest.

dest, Sill syndi meitä waino, Sentähden JES
sust ehiläm, Ett hän meit muistais tändäpän,
Teks meist liiton lapset.

v. 12. Rakastakam siis JESusta, Sill
nyt on armon aika, Viel JESus nytkin kol-
lutta Ja Isäns tygö huoka, Ett langen Sion
palajais, Ja Isäns tygö kiirutais, Edestä
HERaan wiham.

v. 13. Taisellat hywät Christityt Siis
haman weren asti, Te kalff kuin olet' herän-
net, Sill JESus meit lunasti Werisell sodall,
arwas pääll, Kuing' paljon wert' Golgathan
mäell, Sun syndeis edest juori.

v. 14. Oo pito paljast werestä, Jong'
HERea armost teki, Sondisen sugun edestä,
Niin tarpellisey näki; Mä wapisen Kost tut-
kin näit, Uuden Testamentin armo häit, O
suurto armon päiwä.

v. 15. Nykyiset ajan kyynelet, Jott'
täällä ajas waiwas, Eht' olisit jokapäiwäiset,
Muutetan riemur Taimas, Koll JESus muis-
sta omians, Sekä etäis eittä kuolleisians,
Kans wihdoin armost kruuna.

